

ESTAT DE MÍNIMA CONSCIÈNCIA

DESCRIPCIÓ

Després de sortir de l'estat de coma la persona entra en fase de mínima consciència. Es produeix una recuperació de la consciència i subjecte comença a reaccionar a el que passa al seu voltant. En aquesta fase es restableix el ritme son-vigília i l'obertura espontània dels ulls.

No obstant, això no vol dir que sigui capaç de comunicar-se, ni que entengui el que passa al seu voltant.

CARACTERÍSTIQUES

Es caracteritza per la presència limitada, però consistent, de connexió amb l'entorn.

- Està alerta o vigil.
- Pot interactuar amb si mateix o amb l'entorn, encara que de manera parcial.
- Pot respondre a ordres simples (obrir/tancar els ulls o moure una mà).
- Intenta respondre a les preguntes amb gestos o respostes verbals (si/no) independentment de la certesa de la resposta.
- Cerca i fixa la vista d'objectes amb la mirada.
- Presenta respostes afectives adequades al context.

La recuperació de la consciència no té lloc d'un dia per l'altre sinó que es restableix de manera progressiva. La durada d'aquest estat és molt variable.

RECOMANACIONS

Què pot fer la família durant l'estat de mínima consciència?

- Respectar el ritme son/vigília.
- Parlar amb normalitat davant d'ell, sense utilitzar un llenguatge infantil.
- Parlar d'un en un.
- Utilitzar un to de veu normal.
- Buscar i mantenir el contacte visual.
- Procurar un entorn tranquil, sense sorolls excessius.
- Reduir els estímuls distractors (visuals, auditius ...).
- Intentar establir un codi de comunicació no verbal, per indicar sí/no: moviments amb el cap, la mà o el peu, obrir/tancar els ulls, etc.
- Donar temps a respondre, pot necessitar molt de temps.
- Deixar-lo descansar i evitar l'excés d'estímuls (soroll, llums, veus, etc.).
- Establir rutines i horaris.
- Regular tant la quantitat d'estímuls com el temps en què s'apliquen. Millor períodes curts de temps i repetir-los cada hora ja que la capacitat per a processar la informació és limitada.
- Reforçar verbalment les respostes o reaccions adaptades als estímuls que se li presenten i sempre que faci un intent de comunicar-se amb l'entorn.

Estimulació sensorial: els cinc sentits

Les sessions d'estimulació sensorial han de ser breus (entre 15-30 minuts) i realitzades en els moments de màxim nivell d'alerta de la persona.

Ha de tenir al llarg del dia freqüents períodes de descans, en que no rebi cap tipus d'estimulació. Dins d'estimulació s'inclou també la derivada de les cures habituals: higiene, alimentació, canvis posturals, etc. Després de qualsevol d'aquestes activitats haurà de tenir períodes en què se'l deixi descansar.

Estimulació auditiva:

- Música preferida.
- Cançons populars.
- Veus de familiars, amics, etc.
- Treballar la comprensió d'ordres verbals.

Estimulació tàctil:

- Tocar objectes d'ús diari (pinta, raspall, cullera, llapis, pilota...).
- Materials de diferent textura, forma i pes.
- Diferents sensacions de fred i calor (bossa d'aigua tèbia, calenta, etc.).
- Tocar les diferents extremitats i parts del cos verbalitzant el nom de la part tocada.
- Donar ordres senzilles d'orientació en l'espai (davant, darrere, a sobre, a sota, etc.).

Estimulació visual:

- Oferir estímuls de diferent intensitat lumínica. Demanar que els detecti amb la vista, que els segueixi amb la mirada, que els discrimini segons colors si és possible, etc.
- Mirar fotos de familiars, amics o de diferents temàtiques en funció de les aficions prèvies.

Estimulació olfactiva:

- Donar-li a olorar diferents olors (colònia, cafè, vinagre, xocolata, etc.).

Anotacions:
